

Dědictví, které žije: 86 procent olympijských areálů je stále v provozu

7.11.2025 - Markéta Kosová | Česká olympijská

Olympijské hry po sobě nezanechávají jen emoce a příběhy šampionů, ale také stadiony, haly a celé areály. A dobrá zpráva? Na většinu z nich se rozhodně nepráší. Podle aktualizované analýzy Mezinárodního olympijského výboru je 86 procent všech trvalých sportovišť od roku 1896 dodnes aktivně využíváno. U těch, která vznikla ve 21. století, je číslo ještě vyšší: 94 procent.

Nová zpráva navazuje na původní studii z roku 2022 a zahrnuje i sportoviště z Tokia 2020 a Pekingu 2022. Výsledky jasně ukazují, že promyšlené plánování má smysl a že hry mohou být skvělým impulsem pro dlouhodobý rozvoj měst i regionů.

Analýza zpracovaná MOV sleduje celkem 982 sportovišť ze 53 historických edic her – od prvních moderních Athén až po nedávný Peking. Nejde přitom jen o závodiště. Do přehledu patří i olympijské vesnice nebo místa ceremoniálů. Ať už slouží sportu, kultuře, byznysu nebo komunitním aktivitám, většina z nich dál žije.

Christophe Dubi, výkonný ředitel MOV pro olympijské hry, k tomu jasně říká: „Výsledky mluví samy za sebe. Je to důkaz silného a udržitelného odkazu her.“ Podle Marie Salloisové, ředitelky pro udržitelnost MOV, je klíčem flexibilita a promyšlené plánování: „Celoroční, víceúčelové využití udržuje sportoviště živá. Stavět nové má smysl jen tehdy, když existuje dlouhodobá potřeba.“

Hry z nedávné minulosti ukazují, kam se olympijské plánování posunulo. V Tokiu 2020 fungují dodnes všechna trvalá sportoviště. Celkem jde o 33 objektů – mezi nimi je i slavná sportoviště z her v roce 1964, například Národní stadion Jojogi. Každý areál má svého provozovatele i jasně stanovený plán, díky kterému hostí akce pro veřejnost, poslouží vrcholovým sportovcům a zároveň nabízí prostor pro velké mezinárodní soutěže.

Podobná situace je i v Pekingu, který hostil zimní hry 2022. Všech 16 trvalých sportovišť zůstává celoročně aktivních. Čtyři z nich byly původně postaveny už pro hry v roce 2008 a později chytře přestavěny pro ledové sporty. Dnes kombinují sportovní, kulturní i rekreační funkce a plní důležitou roli pro místní komunitu.

Zároveň stoupá podíl dočasných arén, které pomáhají hostitelům omezit výstavbu nových budov tam, kde pro ně neexistuje dlouhodobé využití. I to je cesta, jak snížit náklady a ekologickou stopu her. Udržitelnější pojetí olympijských her už není jen trend, ale stává se standardem.

Paříž 2024 využila 95 procent existujících nebo dočasných sportovišť, díky čemuž snížila uhlíkovou stopu na polovinu oproti Londýnu 2012 a Riu 2016. Milán–Cortina 2026 rozprostře soutěže po existujících areálech a naváže na bohatou tradici Itálie v pořádání vrcholných akcí. A Los Angeles 2028 posune přístup ještě dál: hry uskuteční bez výstavby jediné nové trvalé arény. Radikální znovuvyužití stávajících objektů zde není jen heslo, ale konkrétní plán, který maximalizuje efektivitu i udržitelnost.

Mezinárodní olympijský výbor je neziskovou organizací, která více než 90 procent svých příjmů vrací zpět do sportu. Každý den putuje ekvivalent 4,7 milionu dolarů na podporu sportovců a sportovních organizací po celém světě. Olympijský příběh se tak nepíše jen jednou za čtyři roky, ale rozvíjí se den

za dnem – na stadionech, v halách i v komunitách, které z her těží dlouho poté, co vyhasne olympijský oheň.

<https://www.olympijskytym.cz/article/dedictvi-ktere-zije-86-procent-olympijskych-arealu-je-stale-v-pr-ovoze->